

JEUGDIDOOLO. Paula D'Hondt (77): Kardinaal Cardijn

05/08/2003 | (ldw)

„Ik heb nooit met mensen gedweept, maar de man die we volgden bij de Katholieke Arbeidersjeugd (KAJ) en die mijn hele politieke carrière sterk bepaald heeft, is kardinaal Cardijn. De boodschap van de 'kajotter', dat iedere mens gelijk is, heeft me sterk geïnspireerd.

In mijn jeugd heb ik veel discriminatie gekend, zowel van thuis uit als door mijn eigen karakter en temperament. Vanuit de katholieke beweging probeerden we daar tegen in te gaan, op te komen voor onze rechten. Als jong meisje werd ik voortdurend geconfronteerd met ongelijkheid, met minder kansen. Kardinaal Cardijn antwoordde daar op: 'Je moet het zelf doen, je moet zelf je vrijheid verkrijgen.' Hij droeg die boodschap uit en wij waren bereid hem te volgen in zijn roep om rechtvaardigheid.

De sociale impact van de katholieke beweging is niet uit mijn leven weg te denken. Vanuit de KAJ ging ik verder naar de KAV en AVW door te blijven mediteren over de boodschap van Cardijn. Onze ijver is nooit verflauwd, we waren binnen de beweging elkaars grootste impulsen. Onze

samenhang is erg sterk, dat zag je ook op de begrafenis van Jef Houthuys, de 'kajotter'.

Ook film heeft mij altijd enorm geboeid, ik durf mezelf een deskundige noemen. Ik heb alle klassiekers gezien, maar film intrigeerde me al voor het grote sterrendom zich aandiende. Na de oorlog werden we plots overspoeld door de Amerikaanse cultuur met haar filmsterren. Ook Bill Cosby deed zijn intrede. Maar ik heb het -- net als mijn vereniging -- nooit gehad voor mensen die het gemunt hebben op populariteit. Een film die een enorme indruk op mij gemaakt heeft, was er een over de aardbeving in San Francisco in 1905. We hadden in 1938 zelf een -- voor België -- ongeziene aardbeving meegemaakt, zes op de schaal van Richter. Die natuurkundige overmacht, die blijk van overweldiging, heeft me altijd enorm geïnteresseerd, ook nu nog.

Tijdens de Duitse bezetting was er ook de film *Goldene Stadt*, over Praag. Die film stond haaks op onze redenering toen, maar ik voelde wel sterk het menselijk drama aan dat zich in de film afspeelde. Ik heb de wereld van de film altijd van heel dichtbij gevolgd. Het is een echte kunst volgens mij, ik heb dan ook alle klassiekers gezien. Maar de idolatrie rond filmsterren of regisseurs is me volledig vreemd."